

[Bundgård.]

sige interesser, alvorligt, for her er de samfundsmæssige hensyn bortfaldet, og vi kan for vort vedkommende kun se, at man fra regeringens side har opretholdt sit hidtidige sigte, at det drejer sig om før eller senere at indføre tvungen voldgift for hele den danske fagbevægelse. Meningen er at knægte dansk fagbevægelse lidt efter lidt, og her vil man tage det første skridt.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt), der jo indtager den interessante dobbeltstilling, at han også sidder i ledelsen for det FTF, som ikke engang kunne få foretræde for statsministeren den første dag, da man behandlede dette lovforslag, har her udtalt, at denne strejke retter sig mod samtlige lønmodtagere i dette land, at samtlige lønmodtageres interesser vil blive ramt. Ja, det vil de, men på en helt anden led, end hr. Erik Hansen (Ålborg amt) har sagt. De vil nemlig blive ramt derved, at deres organisationer, deriblandt hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s egen organisation, bliver berøvet enhver mulighed for at få lønforbedringer igennem på senere tidspunkter. Det berører selve mekanismen i lønfastsættelsen her i vort land. Derved vil man berøve lønmodtagerne det eneste våben, de har over for arbejdsgiverne. Det eneste våben, en lønmodtager i dette land har, er hans mulighed for at sige, om han vil arbejde eller ikke arbejde. Arbejdsgiverne har produktionsapparatet, virksomhederne osv. bag sig.

Det, der ligger bagved, er jo denne ideologi om, at interessenomsætningerne er væk. Som jeg fremhævede det i går, kan man i et land som Frankrig tydeligt se, at de absolut ikke er væk. De kommer frem til overfladen, så snart der opstår situationer af denne art.

Desværre er det jo rigtigt, som også hr. Erik Hansen (Ålborg amt) sagde, at der er foregået andre af den slags indgreb tidligere, men jeg tager den holdning, som socialdemokratiet har vist i denne debat, som udtryk for, at de tider, hvor socialdemokratiet brugte den slags midler mod lønmodtagerne, er forbi, at vi nu er enige om, at denne farlige vej til at fratage lønmodtagerne deres muligheder for at aktionere skal lukkes.

Til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s udtalelse om, at det ikke er demokratisk at

demonstrere, vil jeg gerne have lov at sige, at jeg har da aldrig nogen sinde før hørt, at det skulle være udemokratisk at give udtryk for sine opfattelser ved at demonstrere. Skulle det være udemokratisk af lønmodtagere, som mener deres interesser gået for nær af det høje ting, at demonstrere her udenfor på slotspladsen? Det kan jeg i hvert fald ikke se. Jeg tror, det er en meget, meget rimelig ting, at lønmodtagerne møder op her for at vise, at de mener, at man har misforstået sagen her i folketinget, at man går lønmodtagernes interesser for nær, at man fratager dem rettigheder, som bør være umistelige i et demokratisk samfund, at man fratager dem hele grundlaget for deres eksistens i vort samfund.

Hermed vil vi fra vor side tilslutte os den foreslåede dagsorden.

Arbejdsministeren (*Lauge Dahlgaard*): De faser i udviklingen, som i særlig grad må indgå i vurderingen ved denne lejlighed, er følgende:

Som det vil erindres, traf de 3 forligsmænd bestemmelse om en yderligere udsættelse i 14 dage fra den 6. maj 1968 af arbejdsstandsningen, for så vidt angik transport af animalske landbrugsprodukter til fremmed havn. Bortset herfra blev den varslede arbejdsstandsning iværksat den 8. maj. En udsættelse som den, der her er tale om i henhold til mæglingsloven, sker med det formål at skabe grundlag for en videreførelse af forhandlingerne. Da en opdeling af konflikten i et af arbejdsstandsningen ramt, henholdsvis et af arbejdsstandsning ikke ramt område under en af forligsmanden foretagen udsættelse i henhold til § 4, stk. 5, i mæglingsloven ikke er almindelig, vil jeg gerne udtale, at jeg ikke har opfattet forligsmændenes opdeling af området ved denne lejlighed som en almindelig sondring mellem samfundsvigtige og ikke-samfundsvigtige områder, men som en sondring mellem områder, hvor alvorlige virkninger hurtigt ville slå igennem, og andre til dels lige så vigtige områder, hvor virkningerne af en arbejdsstandsning ville ske med en sådan forsinkelse, at de først kunne forventes at gøre sig gældende efter udløbet af udsættelsesperioden.

Som eksempler skal jeg pege på landbrugseksporten — som altså skulle opret-